

se, at Udvalgets Flertal foreslaar den af Landstinget den 2. December vedtagne Afgift genindsat med 6 Kr. 85 Øre, samtidig med at man stiller Forslag om, at det i Regeringsforslaget foreslaaede Overmaal af 6 pCt. nedsættes med 2 pCt. til 5,88 pCt.

Med Hensyn til denne sidste Ændring skal jeg bemærke, at den fremkommer, fordi vi blev opmærksomme paa, at den højtærede Finansminister nede i Folketinget udtalte: „Og naar jeg har udtalt i Landstinget, at jeg efter Omstændighederne kunde bøje mig for de 6,85, er det ogsaa rigtigt, men saa“ — tilføjer Ministeren — „maa Landstinget ogsaa være konsekvent og tage den 2 pCt.s Forhøjelse af Overmaalet bort; men der ere de gaaede til 6 pCt. i Stedet for at blive ved 5,88 pCt“. Jeg skal straks bemærke, at det ikke er Landstinget, der er gaaet til 6 pCt. Det er foreslaaet i Regeringsforslaget, og da den højtærede Minister ikke heroppe nævnedes noget i Lighed med, hvad han udtalte i Folketinget, fandt vi ingen Anledning til at røre ved dette Overmaal. Men naar nu denne Tanke er fremsat i det andet høje Ting, have vi opfattet det saaledes, at den højtærede Finansminister derigennem vilde vise Vejen til, hvorledes man skulde søge Enighed om dette i øvrigt jo ret lille Spørgsmaal, og Udvalgets Flertal har derfor accepteret den udkastede Tanke og ment at stille sig imødekommende, for at naa et endeligt Resultat, ved at foreslaa denne Ændring indsat i Lovens første Paragraf.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaal, som denne Sag maaske kunde give Anledning til, men skal kun paa Udvalgsflertallets Vegne tillade mig at anbefale, at Afgiften fastsættes til 6 Kr. 85 Øre, samtidig med at Overmaalet indskrænkes med 2 pCt. og sættes til 5,88 pCt. Derved vil Forslaget blive ganske konsekvent, og jeg tillader mig paa Udvalgsflertallets Vegne at anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse her i det høje Ting.

Madsen-Mygdal: En af mine Indvendinger mod det Ændringsforslag, som Udvalgsflertallet havde stillet til 2den Behandling i dette Ting, var denne, at jeg fandt ikke, at der var god Konsekvens i de Herrers Forslag. Det forekom mig noget ejendommeligt, at man kunde gaa med til Afrunding opad i det ene Tilfælde, men ikke i det andet. Det, syntes jeg, var en Inkonsekvens, som jeg havde ondt ved at forstaa. Jeg kunde tænke mig to

Grunde dertil. Jeg kunde tænke mig den, at man nok ønskede at beholde Fordelen ved at undlade at afrunde Skatten opad, men ikke vilde give Slip paa Fordelen ved, at Overmaalet var afrundet opad. Jeg kunde ogsaa tænke mig en anden Grund, nemlig den, at vel er det saa som saa med det første Tal 6,85, men naar vi gaa til 5,88 pCt. i det andet Tilfælde, bliver det mere iøjnefaldende, at det er et noget uformeligt Tal. Det er, som sagt, blot mine egne Tanker, jeg ved jo ikke, om det ærede Flertal har haft enten den ene eller den anden Grund. Men i alt Fald er det saaledes, at nu er denne Indvending bortfalden, nu er der Konsekvens i de Herrers Forslag, nu nægte de at afrunde opad i begge Tilfælde.

Men dette, at man altsaa nu er konsekvent i den Henseende, gør ikke Forslaget bedre, det forekommer mig, at det gør det værre. Det er jo nu saa sin Sag at sætte 6,85 i det første Tilfælde. Det er, som jeg har gjort Rede for ved 2den Behandling, noget fuldstændig nyt, som vi ikke kende. Vi have altid, naar vi have behandlet Ølskatlove, regnet med fulde Kroner og aldrig med mindre end fulde Kroner. Selv i Loven af 11. Maj 1897 blev der fastsat 9 Kr. pr. Td. Ganske vist var der nogle Overgangsbestemmelser for de mindre Ølbryggerier, gaaende ud paa, at for de første 1,500 Tdr. skulde der svares 8 Kr., for de næste 1,500 $8\frac{1}{4}$, for de næste $8\frac{1}{2}$ og for de næste 8,75, og hvad der var derover, skulde straks svare 9 Kr. pr. Td., men disse Overgangsbestemmelser for de mindre Bryggeriers Vedkommende faldt bort efter 5 Aars Forløb.

Dette være nu, som det være vil; naturligvis kan man regne med 6,85, det er der ikke noget til Hinder for, det maa jeg erkende, skønt det er ulige lettere at regne med 7, med hele Kr. Naar man derimod i det andet Tilfælde gaar til at sige, at der skulle vi have 5,88 pCt., saa synes jeg nok, at det bliver noget anderledes. Det vil altsaa sige, at for hver Hektoliter, der udføres fra Bryggerierne herefter, maa der udføres 105,88 Liter — der maa ikke komme mere, man maa ikke udføre 106, det skal være 105,88. Men er man nu saa sikker paa, at denne Nøjagtighed kan tilvejebringes? Kunne Øltræerne laves saaledes, at de ikke gaa hen og rumme 106 Liter alligevel osv.? Jeg synes, at det ser lidt aparte ud, og derfor kan jeg ikke erkende, at Forslaget har vundet noget ved denne For-